

Dag 19, woensdag 11 april 2018. Vanmorgen bij de eerste stop naar Mechelen gebeld voor een slaapadres vanavond. Meteen de eerste heeft plaats. Het blijft me verbazen hoe gemakkelijk het gaat om een altijd weer gezellige en verrassende slaapplek te regelen. Gisteravond gegeten bij Nathalie, die in 2014 met de fiets naar Compostella is geweest. Heerlijk eten en erg gezellig kletsen over van alles en nog wat. Nu zit ik het eerste stukje van mijn blog van vandaag in een pannenkoekenhuis in Lier te schrijven waar ik meteen lunch. Inmiddels in Mechelen waar ik bij Luc en Marleen vegetarisch heb mee gegeten, lekker couscous met gevulde paprika en tomaten. Morgen slaap ik in de buurt van het Atomium, ook nog ff geregeld, maar daarna is het gedaan met vrienden op de fiets. Maar eens kijken of ik een alternatief kan vinden. Vandaag met 38,5 km de langste dagroute tot nu toe gelopen, gemiddeld zit ik net boven de 30 km per dag. In de praktijk loop ik per route iets meer dan is aangegeven, logisch want als er iets moois te zien is maak ik wel wat extra meters en soms mis ik ook wel eens een Santiago-sticker of die is er gewoon niet... Aan het eind van de dag kijk ik niet alleen terug op de tocht d.m.v. de foto's, maar probeer ook terug te halen welke gedachten er die dag in mijn hoofd speelden. Meestal is er dan één gedachte bij die dan die dag de boventoon heeft gevoerd. Vandaag merk ik voor het eerst dat er geen één is, en realiseer me dat het koppie echt leeg begint te worden. Je merkt overigens wel dat in België de tocht naar Compostella meer leeft nog dan in Nederland. De mensen zijn er meer bekend mee, reageren ook meer op de Jacobsschelp, en de kerken zijn er ook beter op voorbereid. Het stempelen gaat beduidend beter dan in Nederland. Morgen langs de abdij van Grimbergen naar Brussel, waar ik bij iemand de eerste VodF gast ben. Kijken in welke staat ik daar aankom...

